

have ham til Byrde og derfor vil sende Bengene hjem. Udvalget mente, at det, at han kunde falde Forsjorgeskommunen til Byrde, tit kunde gøre, at han vilde søle sig forpligtet til at sende Penge til Forsjorgelse af sit Barn. Hvad Udvalget i saa Henseende har udtalt, staaer i Rigsdagstidende for 1887—88 Tillæg B. Sp. 409, hvor ærede Medlemmer, som ønske det, altsaa kunne gøre sig bekendte dermed. Jeg har ikke stillet noget Ændringsforslag med Hensyn til dette Punkt, men jeg ønsker at gøre den Hensigt til Forslagsstillerne, om de dog ikke finde det rigtigst at beholde den gamle Lovs Bestemmelse. (En Stemme: Nej). Der, bliver sagt Nej dertil. Ja, jeg ved vel, at der er Kommuner, som finde, at det er ubehageligt at skulle betale for en Mand, der er rejst til Amerika, men de ærede Forslagsstillerne maa vide, at selv om de ikke gøre det, er der Kommuner, som ville finde det ubehageligt, at der staaer saaledes i Loven (Berntsen: man kan jo ikke gøre alle til Pas) Nej man kan ikke gøre alle til Pas, men man skal gerne lave Lovene saaledes, at de ere saa retfærdige som muligt, og naar denne Bestemmelse falder bort, vil det ofte komme til at falde Barnemoderen til Last, som kan have det haardt nok i Forvejen. Der er endnu et, jeg vil gøre opmærksom paa, nemlig at de unge Karle, de Barnesædre, der sætte Børn i Verden, tit rejse til Amerika for at unddrage sig Følgerne deraf. Naar de da vide, at de ville falde Forsjorgeskommunen til Last, og at deres Omgangskres i den Egn, hvor de have boet og ere opvokset, vil, naar de ere rejste, omtale dem daarligt og i det hele taget se ondt paa dem, saa . . . (Klaus Berntsen: Det brude de sig ikke om!) Det skal det ærede Medlem fra Næjens ikke sige. Den Slags Ting ere tit af dem, der kunne have Indflydelse paa Folk, naar det er let for unge Mennecker uden videre at stikke af til Amerika og lade Barnemoderen sidde tilbage og drages med de sørgelige Følger af, hvad de have bedrevet. Det er vist bedre lige over for Barnemoderens Opholds-kommune, at man bliver staaende ved den gamle Regel, og jeg tror, at det væsentligste, som Forslagsstillerne kunne anføre til Forsvar for, at man har forladt den, er kun det, at nogle Kommuner have følt sig misfornøjede dermed, og maaske kunne de ogsaa anføre det, at man ikke kan faa at vide, om vedkommende Mennecke er død i Udlandet eller ikke; dette kan man tage Hensyn til ved Affattelsen af Lovforslaget. Efter denne Hensigtstilling skal jeg slutte.

Klein: Jeg paastønner meget, at Forslagsstillerne have stillet Ændringsforslag til Slutningen af § 1 i Lovforslaget, idet man efter det nu stillede Forslag ikke behøver at udsætte Afgivelsen af den paagældende Resolution, indtil man har faaet erhvervet alle, som det hedder, fornødne Oplysninger om, hvor Faderen er forsørgelsesberettiget paa den Tid, Resolutionen udstedes. Jeg tror, at denne Ændring er meget ønskelig. Ligeledes maa jeg paastønne, at Forslagsstillerne have foreslaaet forskellige Ændringer til § 4 og deriblandt, at de have ombyttet Overpræsidenten med Magistraten for Københavns Vedkommende. Jeg skal ikke videre opholde mig ved det noget besynderlige i ved denne Lejlighed at stille Overpræsidenten i Klasse med Politimesteren uden for København. Hovedtingen er den, at naar man havde ladet det staa, som Forslagets § 4 gør, vilde det for Københavns Vedkommende have medført en hel Del Omsvøb, Tidspilbe, Ulejlighed og Stridveri til ingen Nytte, hvilket jeg antager, for en væsentlig Del nu vil blive forhindret. Jeg kunde imidlertid ønske en Oplysning om, hvorledes Begyndelsen af § 4 egentlig er at forstaa; thi jeg tilstaaer, at dette er mig ikke ganske klart. Det hedder i § 4: „Naar dette Underholdsbidrag, som efter Overøvrighedens Bestemmelse eller med sammes Approbation skal erlægges af Faderen til et uden for Ægtefælskabet avlet Barn, ikke betales i rette Tid, kan Moderen, for saa vidt hun i Trangstilsælde er berettiget til vedblivende at forsørges her i Landet, fordrø Bidraget for det sidste Aar udbetalt af det offentlige“, osv. Naturligvis er det ikke Meningen, at det skal være et enkelt Bidrag, det maa vel være flere Bidrag, hun kan fordrø betalt paa en Gang, hvis flere Bidrag maatte være forfaldne; men det forekommer mig noget tvivlsomt, hvad Meningen er med de Ord: „Bidraget for det sidste Aar“. Er det Meningen, at en Barnemoder kun kan holde sig til det offentlige for at faa det skyldige Bidrag betalt, naar der skyldes Bidrag for et helt Aar? Er det Meningen, saa er Bestemmelsen praktisk taget overmaade uheldig. Det forholder sig nemlig saaledes, at disse Underholdsbidrag erlægges ikke alene aarvis, men ofte halvvaarsvis, fjerdingaarsvis, ja for Københavns Vedkommende som oftest endog maanedsvis. Det kan vel ikke være Meningen, at en Barnemoder ikke skulde kunne henvende sig til det offentlige for at faa den Hjælp, som er nødvendig for hende, før der var paaløbet Bidrag for et helt Aar. Meningen